

[Gert Petersen]

Jeg tror, at hvis man med styrke ville rejse det i det danske folketing, så ville det også vinde forståelse i de øvrige nordiske lande. Så ville man dér forstå, at hvis den udvikling, som er i gang, skal kunne afbødes eller bremses, så er det nødvendigt med skridt af denne karakter.

Jeg synes i øvrigt, at det med hensyn til nogle af de indvendinger, der er kommet, havde set bedre ud og havde virket mere velment, hvis de var blevet ledsaget af nogle forslag til ændringer af forslaget. Jeg vil da godt takke hr. Ib Christensen for det forslag, han kom med, om, at man kunne ændre Nordisk Råds retsgrundlag på den måde, at hvert enkelt land selv bestemte sin valgmetode. Det vil vi meget gerne tage med i udvalgsbehandlingen og eventuelt selv stille ændringsforslag i den retning.

Det korte af det lange er, at her har vi på den ene side EF, fællesmarkedet, som sigter imod en europæisk union, formodentlig og antagelig med udelukkelse af bl. a. de nordiske lande – Danmark er jo dårlig nok et nordisk land længere. Og på den anden side har vi det nordiske samarbejde.

Man har sagt fra EF-tilhængernes side, at vi roligt kunne melde os ind i fællesmarkedet, det ville ikke gå ud over det nordiske samarbejde. Nu integreres vi mere og mere i fællesmarkedet. Så at sige alle økonomiske beslutninger, som dette land tager, skal på en eller anden måde kontraseres i fællesmarkedet. Vi fører en række uforpligtende samtaler med de øvrige nordiske lande. Jeg gør mig ikke illusioner om, at disse samtaler er andet og mere end uforpligtende, men jeg synes nok, at man burde have så megen anstændighed efter alt det, man har sagt op til den 2. oktober 1972, at man sagde: nu vil vi også gøre noget substantielt for i hvert fald at bevare de bånd, vi har til de øvrige nordiske lande, for at forhindre, at det tynder helt ud.

Sådan noget ville det netop være at gennemføre direkte valg, i hvert fald for så vidt angår Danmark, hvis det ikke kan gøres på anden måde, til Nordisk Råd. Det ville give den interesse, det ville give den bevågenhed omkring Nordisk Råd og Nordisk Råds arbejde, som – uden at Nordisk Råds arbejde i øvrigt ændres synderligt – vil være med til at holde de nordiske bindinger i live. Ellers kø-

rer vi sydpå, og i løbet af nogle år har vi revet os definitivt løs fra det øvrige Norden.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Gert Petersen: hvis det nu er sådan, at Danmark for sit vedkommende gennemfører direkte valg til Nordisk Råd, hvordan kan det så føre til en samlet styrkelse af Nordisk Råd? Det spørgsmål forbliver helt blafrende frit i luften.

Gert Petersen (SF):

Hvis hr. Niels Helveg Petersen tænkte en smule mindre formalistisk og lidt mere i de baner, som engang for mange, mange, mange år siden optog de radikale venstre, nemlig de folkelige baner, så ville han vide, at det ville føre til en styrkelse af Nordisk Råds renommé, af interessen for Nordisk Råd i dette land. Derigennem ville der kanaliseres også en folkelig styrke frem til Nordisk Råd, som det totalt savner i dag, bl. a. fordi der kun sidder parlamentarikere.

Minister Lise Østergaard:

Jeg vil gerne komme med en kort bemærkning om hr. Gert Petersens opfattelse af dette spørgsmål som et dansk problem.

Jeg synes ikke, man må glemme, at forudsætningerne for det nordiske samarbejde i dag er, at de nordiske lande har valgt forskellige økonomiske løsninger og har valgt forskellige sikkerhedspolitiske løsninger. På baggrund af dette finder jeg det i virkeligheden kolossalt tilfredsstillende, at det nordiske samarbejde er så indgående, som det er. Jeg kan ikke forestille mig noget andet område af verden, hvor en gruppe lande, som har valgt forskellige løsninger på så afgørende problemområder, har et så gennemført samarbejde i lovgivningsmæssig henseende: ingen pastvang, fælles arbejdsmarked, fælles sociale sikringsordninger, fælles miljøpolitik og en lang række andre ting.

Jeg finder i virkeligheden, at det nordiske samarbejde er forbløffende stærkt og integreret, mere end jeg kender det fra nogen anden hinanden nært liggende gruppe lande, som ikke har valgt en fuldstændig ensartet politik på meget afgørende områder.

(Kort bemærkning).